

Odporúčania

Odporúčania 01/2021 týkajúce sa referenčného kritéria primeranosti podľa smernice o presadzovaní práva

prijaté 2. februára 2021

História verzií

Verzia 1.1	6. júla 2021	Zmena formátovania
Verzia 1.0	2. februára 2021	Prijatie odporúčaní

Obsah

1. ÚVOD.....	4
2. POJEM PRIMERANOSTI	5
3. PROCESNÉ ASPEKTY ZISTENÍ O PRIMERANOSTI PODĽA SMERNICE O PRESADZOVANÍ PRÁVA.....	6
4. ŠTANDARDY EÚ V OBLASTI PRIMERANOSTI V RÁMCI POLICAJNEJ A JUSTIČNEJ SPOLUPRÁCE V TRESTNÝCH VECIACH	8
A. Všeobecné zásady a záruky	10
a) Pojmy	10
b) Zákonnosť a spravodlivosť spracúvania osobných údajov	10
c) Zásada obmedzenia účelu	11
d) Osobitné podmienky ďalšieho spracúvanie na iné účely	12
e) Zásada minimalizácie údajov.....	12
f) Zásada správnosti údajov	12
g) Zásada uchovávaní údajov	12
h) Zásada bezpečnosti a dôvernosti	13
i) Zásada transparentnosti (článok 13, odôvodnenia 26, 39, 42, 43, 44, 46)	13
j) Právo na prístup, opravu a vymazanie (články 14 a 16)	13
k) Obmedzenia práv dotknutých osôb	14
l) Obmedzenie následných prenosov (článok 35, odôvodnenia 64 – 65)	14
m) Zásada zodpovednosti	14
B. Príklady ďalších zásad, ktoré sa majú uplatňovať na konkrétne typy spracúvania.....	16
a) Osobitné kategórie údajov	16
b) Automatizované rozhodovanie a profilovanie	16
c) Špecificky navrhnutá a štandardná ochrana údajov	16
C. Procesné mechanizmy a mechanizmy presadzovania	17
a) Príslušný nezávislý dozorný orgán	17
b) Účinné vykonávanie pravidiel ochrany údajov	17
c) Systém ochrany údajov uľahčuje výkon práv dotknutej osoby	17
d) Systém ochrany údajov poskytuje primerané mechanizmy uplatňovania nárokov na nápravu.....	17

Európsky výbor pre ochranu údajov

so zreteľom na článok 51 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV¹,

so zreteľom na články 12 a 22 rokovacieho poriadku,

PRIJAL TIETO ODPORÚČANIA:

1. ÚVOD

1. Pracovná skupina zriadená podľa článku 29 (ďalej len „WP29“) uverejnila pracovný dokument² o referenčnom kritériu primeranosti podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov³. Tento pracovný dokument bol schválený Európskym výborom pre ochranu údajov (ďalej len „EDPB“) na prvom plenárnom zasadnutí.
2. Ako sa uvádza vo vyhlásení č. 21, ktoré je pripojené k Lisabonskej zmluve, vzhľadom na osobitný charakter oblasti policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach sa možno budú musieť prijať osobitné pravidlá o ochrane osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov v tejto oblasti na základe článku 16 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“).
3. Na základe toho zákonodarca EÚ prijal smernicu (EÚ) 2016/680 (ďalej len „smernica o presadzovaní práva“), v ktorej sa stanovujú osobitné pravidlá spracúvania osobných údajov príslušnými orgánmi na účely **predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu**.
4. V smernici o presadzovaní práva sa stanovujú dôvody umožňujúce prenos osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii v tomto kontexte. Jedným z dôvodov na takéto prenos údajov je rozhodnutie Európskej komisie, že dotknutá tretia krajina alebo dotknutá medzinárodná organizácia zaručuje primeranú úroveň ochrany.
5. Zatiaľ čo cieľom pracovného dokumentu WP254.rev01 o referenčnom kritériu primeranosti je poskytnúť usmernenie Európskej komisii k úrovni ochrany údajov v tretích krajinách a medzinárodných organizáciách v zmysle všeobecného nariadenia o ochrane údajov, cieľom

¹ Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89.

² Dokument WP254.rev01 prijatý WP29 dňa 28. novembra 2017, naposledy revidovaný a prijatý 6. februára 2018. Týmto dokumentom sa aktualizuje kapitola I pracovného dokumentu Prenosy osobných údajov do tretích krajín: uplatňovanie článkov 25 a 26 smernice EÚ o ochrane osobných údajov, WP12, ktorý bol prijatý WP29 dňa 24. júla 1998.

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

tohto dokumentu je poskytnúť podobné usmernenie v zmysle smernice o presadzovaní práva. V tejto súvislosti sa v tomto dokumente stanovujú základné zásady ochrany údajov, ktoré sa musia nachádzať v právnom rámci tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácie, aby sa zabezpečila zásadná rovnocennosť s rámcom EÚ v rozsahu pôsobnosti smernice o presadzovaní práva (t. j. na spracúvanie osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, alebo výkonu trestných sankcií). Okrem toho môže tento dokument usmerniť tretie krajiny a medzinárodné organizácie, ktoré majú záujem získať primeranosť.

6. Tento dokument sa zameriava výlučne na rozhodnutia o primeranosti. Ide o vykonávacie akty Európskej komisie podľa článku 36 ods. 3 smernice o presadzovaní práva.

2. POJEM PRIMERANOSTI

7. V smernici o presadzovaní práva sa stanovujú pravidlá prenosu osobných údajov do tretích krajín a medzinárodným organizáciám v rozsahu, v ktorom tieto prenosy patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Pravidlá medzinárodných prenosov osobných údajov sú stanovené v kapitole V smernice o presadzovaní práva, najmä v článkoch 35 až 39.
8. Podľa článku 36 smernice o presadzovaní práva prenosy údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii sa môžu uskutočniť, ak tretia krajina, územie alebo jeden či viaceré určené sektory v tretej krajine alebo medzinárodná organizácia zaručujú primeranú úroveň ochrany. Z judikatúry⁴ Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SDEÚ“) vyplýva, že toto ustanovenie treba vykladať s ohľadom na článok 35 smernice o presadzovaní práva, nazvaný „Všeobecné zásady prenosov osobných údajov“, v ktorom sa stanovuje, že „všetky ustanovenia [v kapitole V smernice o presadzovaní práva] sa uplatňujú s cieľom zabezpečiť, aby sa neohrozila úroveň ochrany fyzických osôb zabezpečená touto smernicou“.
9. Keď Európska komisia rozhodne, že je zaručená takáto primeraná úroveň ochrany, prenosy osobných údajov do uvedenej tretej krajiny, na uvedené územie, do uvedeného sektora alebo uvedenej medzinárodnej organizácii sa môžu uskutočniť bez toho, aby bolo potrebné získať osobitné povolenie, okrem prípadu, keď iný členský štát, od ktorého boli získané údaje, musí povoliť prenos údajov, ako sa stanovuje v článkoch 35 a 36 a v odôvodnení 66 smernice o presadzovaní práva. Týmto nie je dotknutá skutočnosť, že dotknuté orgány členských štátov musia pri spracúvaní údajov dodržiavať vnútroštátne ustanovenia prijaté podľa smernice (EÚ) 2016/680.
10. Tento pojem „primeranej úrovne ochrany“, ktorý existoval už podľa smernice 95/46⁵ a rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV⁶, bol v tomto kontexte ďalej rozvinutý SDEÚ ako aj nedávno v rámci všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
11. Ako uviedol SDEÚ, hoci úroveň ochrany v tretej krajine musí byť v podstate rovnocenná úrovni ochrany zaručenej v rámci Európskej únie, „prostriedky, ktoré v tomto ohľade použije táto tretia

⁴ Vec C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd a Maximillian Schrems, 16. júla 2020, ECLI:EU:C:2020:559, bod 92 (Schrems II).

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁶ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/977/SVV z 27. novembra 2008 o ochrane osobných údajov spracúvaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 350, 30.12.2008, s. 60).

krajina na zabezpečenie takejto úrovne ochrany, môžu byť rozdielne od tých, ktoré sa zaviedli v rámci Únie“, ale „tieto prostriedky musia byť v praxi efektívne“. ⁷ V rámci štandardu primeranosti sa teda nevyžaduje odzrkadlenie každého jedného bodu právnych predpisov EÚ, ale treba stanoviť základné prvky – hlavné požiadavky týchto právnych predpisov.

12. V tejto súvislosti súd takisto objasnil, že rozhodnutie Komisie o primeranosti by malo obsahovať každé zistenie týkajúce sa existencie pravidiel v tretej krajine prijatých touto krajinou, ktorých cieľom by bolo obmedzenie prípadných zásahov do základných práv osôb, ktorých údaje sú prenesené z Európskej únie do tejto tretej krajiny, zásahov, ktoré by subjekty verejnej moci uvedenej krajiny boli *oprávnené* uskutočniť v rámci sledovania legitímnych cieľov, akým je napríklad národná bezpečnosť. ⁸
13. Cieľom rozhodnutí Európskej komisie o primeranosti je formálne potvrdiť so záväznými účinkami na členské štáty ⁹ vrátane ich príslušných orgánov pre ochranu osobných údajov ¹⁰, že úroveň ochrany údajov v tretej krajine alebo v medzinárodnej organizácii je v podstate rovnocenná s úrovňou ochrany údajov v Európskej únii. Tretia krajina by mala navrhnúť záruky, ktoré zaistia primeranú úroveň ochrany, ktorá v zásade zodpovedá úrovni zabezpečenej v rámci Únie, najmä ak sa údaje spracúvajú v jednom alebo vo viacerých určených sektoroch. ¹¹
14. Primeranosť možno dosiahnuť kombináciou práv dotknutých osôb a povinností tých, ktorí spracúvajú údaje alebo ktorí vykonávajú kontrolu nad takýmto spracúvaním a dohľadom zo strany nezávislých orgánov. Pravidlá ochrany údajov sú však účinné len vtedy, ak sú vymožiteľné a v praxi sa dodržiavajú. Preto je potrebné zvážiť nielen obsah pravidiel týkajúcich sa osobných údajov prenášaných do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii, ale aj systém zavedený na zabezpečenie účinnosti takýchto pravidiel. Účinné mechanizmy presadzovania sú mimoriadne dôležité pre účinnosť pravidiel ochrany údajov. ¹²

3. PROCESNÉ ASPEKTY ZISTENÍ O PRIMERANOSTI PODĽA SMERNICE O PRESADZOVANÍ PRÁVA

15. S cieľom plniť úlohu pri poskytovaní poradenstva Európskej komisii podľa článku 51 ods. 1 písm. g) smernice o presadzovaní práva EDPB by mal mať k dispozícii všetku príslušnú dokumentáciu vrátane príslušnej korešpondencie a zistení Európskej komisie. Je nevyhnutne potrebné, aby sa prenos všetkých príslušných dokumentov uskutočnil s dostatočným časovým predstihom a aby boli tieto dokumenty preložené do angličtiny, s cieľom umožniť EDPB viesť informované a užitočné diskusie pred konečným prijatím rozhodnutí o primeranosti. Ak je právny rámec zložitý, malo by to zahŕňať každú vypracovanú správu o úrovni ochrany údajov tretej krajiny alebo medzinárodnej

⁷ Vec C-362/14, Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner, 6. októbra 2015, ECLI:EU:C:2015:650, body 73 a 74 (Schrems I).

⁸ Schrems I, bod 88.

⁹ Článok 288 ZFEÚ.

¹⁰ Schrems I, bod 52.

¹¹ Odôvodnenie 67 smernice o presadzovaní práva.

¹² Schrems I, body 72 – 74 a stanovisko 1/15 SDEÚ k návrhu dohody medzi Kanadou a Európskou úniou, 26. júla 2017, ECLI:EU:C:2017:592 (stanovisko 1/15), bod 134: „Toto právo na ochranu osobných údajov vyžaduje najmä to, aby bola v prípade prenosu osobných údajov z Únie do tretích krajín zabezpečená kontinuita vysokej úrovne ochrany slobôd a základných práv, ktoré priznáva právo Únie. Aj keď prostriedky, ktorých cieľom je zabezpečiť takúto úroveň ochrany, môžu byť rozdielne od tých, ktoré boli v rámci Únie zavedené s cieľom zabezpečiť dodržiavanie požiadaviek vyplývajúcich z práva Únie, musia byť tieto prostriedky v praxi efektívne, aby sa zaručila ochrana, ktorá je v podstate rovnocenná s ochranou zaručenou v rámci Únie“.

organizácie. V každom prípade by informácie poskytnuté Európskou komisiou mali byť úplné a EDPB by mal mať možnosť posúdiť analýzu vykonanú Komisiou so zreteľom na úroveň ochrany údajov v tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii.

16. EDPB včas vydá stanovisko k zisteniam Európskej komisie, určí nedostatky v rámci primeranosti, ak existujú, a v prípade potreby uvedie možné odporúčania.
17. Podľa článku 36 ods. 4 smernice o presadzovaní práva je na Európskej komisii, aby priebežne monitorovala vývoj, ktorý by mohol ovplyvniť pôsobenie rozhodnutia o primeranosti.
18. V článku 36 ods. 3 smernice o presadzovaní práva sa stanovuje, že pravidelné preskúmanie sa musí uskutočniť najmenej raz za štyri roky. To je však všeobecný časový rámec, ktorý sa musí prispôbiť každej tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii, v súvislosti s ktorou bolo vydané rozhodnutie o primeranosti. V závislosti od konkrétnych okolností by mohol byť opodstatnený aj kratší cyklus preskúmania. Okrem toho by k potrebe preskúmania skôr ako v pravidelnom čase mohli viesť incidenty alebo iné informácie o právnom rámci alebo zmeny v právnom rámci v príslušnej tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii. Navyše sa zdá vhodné uskutočniť prvé preskúmanie úplne nového rozhodnutia o primeranosti skôr, a postupne upraviť cyklus preskúmania v závislosti od jeho výsledku.
19. Vzhľadom na úlohu poskytnúť Európskej komisii stanovisko k tomu, či tretia krajina, územie alebo jeden či viaceré určené sektory v tretej krajine alebo medzinárodná organizácia už nezaručujú primeranú úroveň ochrany, EDPB musí včas získať zmysluplné informácie týkajúce sa monitorovania príslušného vývoja v tejto tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii zo strany Európskej komisie. EDPB by preto mal byť priebežne informovaný o každom procese preskúmania a hodnotiacej misii v tretej krajine alebo v medzinárodnej organizácii. EDPB odporúča, aby bol vyzvaný na účasť na týchto procesoch preskúmania a hodnotiacich misiách, ako sa predpokladalo v rozhodnutí o Privacy Shield a ako sa predpokladá v rozhodnutí o primeranosti, ktoré sa týka Japonska.
20. Okrem toho treba poznamenať, že podľa článku 36 ods. 5 smernice o presadzovaní práva Európska komisia má právomoc zrušiť, zmeniť alebo pozastaviť existujúce rozhodnutia o primeranosti, keď tretia krajina alebo medzinárodná organizácia už nezaručujú primeranú úroveň ochrany. Postup zrušenia, zmeny alebo pozastavenia zahŕňa EDPB, prostredníctvom vyžiadania jeho stanoviska v súlade s článkom 51 ods. 1 písm. g) smernice o presadzovaní práva.
21. Navyše bez toho, aby boli dotknuté právomoci orgánov zodpovedných za stíhanie, by dozorné orgány mali mať aj právomoc upozorniť justičné orgány na porušovanie tejto smernice alebo zúčastniť sa na súdnom konaní.¹³ Predovšetkým z rozhodnutia SDEÚ vo veci Schrems I vyplýva, že orgány pre ochranu osobných údajov musia mať možnosť zúčastniť sa na súdnom konaní na vnútroštátnych súdoch, ak nárok osoby proti rozhodnutiu o primeranosti považujú za dôvodný.¹⁴ Toto posúdenie bolo potvrdené aj rozhodnutím vo veci Schrems II.¹⁵

¹³ Pozri článok 47 ods. 5 smernice o presadzovaní práva a odôvodnenie 82 uvedenej smernice.

¹⁴ Pozri Schrems I, bod 65: „V tomto ohľade je úlohou vnútroštátneho zákonodarcu stanoviť prostriedky nápravy umožňujúce dotknutému vnútroštátnemu dozornému orgánu uplatniť výhrady, ktoré považuje za dôvodné, na vnútroštátnych súdoch, aby tieto podali, ak majú rovnaké pochybnosti ako tento orgán, pokiaľ ide o platnosť rozhodnutia Komisie, návrh na začatie prejudiciálneho konania na účely preskúmania platnosti tohto rozhodnutia“.

¹⁵ Pozri Schrems II, bod 120: „[A] v prípade, že Komisia prijme rozhodnutie o primeranosti, príslušný vnútroštátny dozorný orgán, na ktorý sa osoba obrátila so sťažnosťou týkajúcou sa ochrany jej práv a slobôd v súvislosti so spracúvaním osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, musí mať možnosť úplne nezávisle preskúmať, či prenos týchto údajov spĺňa požiadavky stanovené nariadením GDPR, a prípadne podať žalobu na vnútroštátne

4. ŠTANDARDY EÚ V OBLASTI PRIMERANOSTI V RÁMCI POLICAJNEJ A JUSTIČNEJ SPOLUPRÁCE V TRESTNÝCH VECIACH

22. V podstate by sa rozhodnutia o primeranosti mali zameriavať na posúdenie existujúcich právnych predpisov dotknutej tretej krajiny ako celku v teórii a praxi so zreteľom na kritériá posudzovania stanovené v článku 36 smernice o presadzovaní práva. Systém tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácie musí obsahovať nasledujúce základné všeobecné a procesné zásady a mechanizmy, ako aj zásady a mechanizmy presadzovania v súvislosti s ochranou údajov.
23. V článku 36 ods. 2 smernice o presadzovaní práva sa stanovujú skutočnosti, ktoré Európska komisia zohľadňuje pri posudzovaní primeranosti úrovne ochrany v tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii.
24. Komisia zohľadňuje predovšetkým právny štát, dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd¹⁶, príslušné právne predpisy, ako aj vykonávanie takýchto právnych predpisov, účinné a vymáhateľné práva dotknutej osoby a účinné správne a súdne prostriedky nápravy pre dotknuté osoby, ktorých osobné údaje sa prenášajú, existencia a účinné pôsobenie jedného či viacerých nezávislých dozorných orgánov a medzinárodné záväzky, ktoré tretia krajina alebo medzinárodná organizácia prevzala.
25. Preto je jasné, že každá zmysluplná analýza primeranej ochrany musí zahŕňať dva základné prvky: obsah uplatniteľných pravidiel a prostriedky na zabezpečenie ich účinného vykonávania v praxi. Je na Európskej komisii, aby pravidelne overovala, či sú zavedené pravidlá v praxi účinné.
26. Základ ochrany údajov, všeobecné zásady, procesné požiadavky a požiadavky týkajúce sa presadzovania, ktoré by sa mohli považovať za minimálnu požiadavku primeranej ochrany, vyplývajú z Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a zo smernice o presadzovaní práva. Všeobecné ustanovenia týkajúce sa ochrany údajov a súkromia v tretej krajine nie sú dostatočné. Naopak, do právneho rámca tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácie sa musia zahrnúť osobitné ustanovenia týkajúce sa konkrétne práva na ochranu údajov v oblasti presadzovania práva. Tretia krajina by mala navrhnúť záruky, ktoré zaistia primeranú úroveň ochrany, ktorá v zásade zodpovedá úrovni zabezpečenej v rámci Únie. Tieto ustanovenia musia byť vymožiteľné.
27. Navyše pokiaľ ide o zásadu proporcionality¹⁷, SDEÚ so zreteľom na právne predpisy členských štátov konštatoval, že otázku, či možno odôvodniť obmedzenie práv na súkromie a na ochranu údajov, je nutné posudzovať na jednej strane prostredníctvom merania **závažnosti zásahu**, ktorý

súdy, aby tieto súdy, ak majú rovnaké pochybnosti ako tento orgán, pokiaľ ide o platnosť rozhodnutia o primeranosti, podali návrh na začatie prejudiciálneho konania na účely preskúmania tejto platnosti“.

¹⁶ Pri posudzovaní právneho rámca tretej krajiny treba zohľadniť možnosť, že na základe údajov prenesených z EÚ by mohlo dôjsť k uloženiu trestu smrti alebo inej formy krutého a neľudského zaobchádzania. Ak je takýto trest alebo takéto zaobchádzanie stanovené v práve tretej krajiny, v právnom rámci tretej krajiny treba nájsť dodatočné záruky s cieľom zabezpečiť, že údaje prenesené z EÚ sa nevyužijú na účely požadovania, vynesenia alebo vykonania trestu smrti ani žiadnej inej formy krutého a neľudského zaobchádzania (napr. medzinárodná dohoda stanovujúca podmienky prenosu, záväzok tretej krajiny neukladať trest smrti ani žiadnu inú formu krutého a neľudského zaobchádzania na základe údajov prenesených z EÚ alebo moratórium na trest smrti).

¹⁷ Článok 52 ods. 1 Charty.

spôsobí takéto obmedzenie¹⁸, a na druhej strane prostredníctvom overenia, či je **dôležitosť cieľa všeobecného záujmu** sledovaného týmto obmedzením priamo úmerná takejto závažnosti¹⁹.

28. Podľa judikatúry SDEÚ samotný právny základ, ktorý umožňuje zásah do základných práv, musí na účely splnenia zásady proporcionality sám definovať rozsah obmedzenia výkonu dotknutého práva.²⁰ Výnimky z ochrany osobných údajov a jej obmedzenia musia pôsobiť v rámci toho, čo je striktne nevyhnutné.²¹ Na účely splnenia tejto požiadavky popri stanovení jasných a presných pravidiel, ktoré budú upravovať rozsah a uplatnenie predmetného opatrenia, sa v dotknutých právnych predpisoch musia ukladať minimálne požiadavky tak, aby osoby, ktorých údaje boli prenesené, mali dostatočné záruky umožňujúce im účinne chrániť ich osobné údaje pred rizikami zneužitia. „Táto právna úprava musí najmä vymedziť okolnosti a podmienky, za akých možno prijať opatrenie upravujúce spracúvanie takýchto údajov, čím zaručí, aby zásah nešiel nad rámec toho, čo je striktne nevyhnutné. Nevyhnutnosť disponovať takými zárukami je o to dôležitejšia v prípade, keď sú osobné údaje spracúvané automaticky“²².
29. EDPB prijal odporúčania, v ktorých sa uvádzajú základné záruky odrážajúce judikatúru SDEÚ a Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v oblasti sledovania skúmané v práve tretej krajiny pri posudzovaní zásahov spôsobených takýmito opatreniami sledovania tretej krajiny do práv dotknutých osôb v prípade prenosu údajov do uvedenej tretej krajiny podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.²³ Na účely posúdenia toho, či sú splnené podmienky uvedené v článku 36 ods. 2 písm. a) smernice o presadzovaní práva, EDPB sa domnieva, že záruky stanovené v týchto odporúčaníach je nutné zohľadniť pri posudzovaní primeranosti tretej krajiny podľa smernice o presadzovaní práva v oblasti dohľadu s prihliadnutím na ďalšie osobitné podmienky v oblasti dohľadu v tomto kontexte.
30. So zreteľom na požiadavku uvedenú v článku 36 ods. 2 písm. b) by tretia krajina nemala len zabezpečiť účinný a nezávislý dozor nad ochranou údajov, ale zároveň by mala stanoviť mechanizmy spolupráce s orgánmi členských štátov pre ochranu osobných údajov.²⁴
31. So zreteľom na požiadavku uvedenú v článku 36 ods. 2 písm. c) okrem medzinárodných záväzkov, ktoré tretia krajina alebo medzinárodná organizácia prevzali, mali by sa zohľadniť aj povinnosti vyplývajúce z účasti tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácie vo viacstranných alebo regionálnych systémoch, najmä vo vzťahu k ochrane osobných údajov, ako aj k vykonávaniu takýchto záväzkov; predovšetkým by sa malo zohľadniť pristúpenie tretej krajiny k ďalším medzinárodným dohodám o ochrane údajov, ako je Dohovor Rady Európy z 28. januára 1981 o ochrane jednotlivcov pri automatizovanom spracovaní osobných údajov a dodatkový protokol k nemu (Dohovor 108²⁵ a jeho modernizovaná verzia Dohovor 108+). Možno zohľadniť aj to, že tretia krajina dodržiava zásady stanovené v medzinárodných dokumentoch, ako je príručka Rady Európy *Practical Guide on the use of personal data in the police sector: how to protect personal*

¹⁸ Súdny dvor napríklad uviedol, že „zásah, ktorý predstavuje zber údajov v reálnom čase umožňujúci lokalizovať koncové zariadenie, sa zdá byť obzvlášť závažný, keďže tieto údaje poskytujú príslušným vnútroštátnym orgánom možnosti presne a trvalo sledovať presuny používateľov mobilných telefónov...“ (spojené veci C-511/18, C-512/18 a C-520/18, La Quadrature du Net a i., 6. októbra 2020, ECLI:EU:C:2020:791, bod 187, vrátane citovanej judikatúry).

¹⁹ La Quadrature du Net a i., bod 131.

²⁰ Schrems II, bod 180.

²¹ Schrems II, bod 176, vrátane citovanej judikatúry.

²² Schrems II, bod 176, vrátane citovanej judikatúry.

²³ Odporúčania EDPB 02/2020 o európskych základných zárukách pre opatrenia týkajúce sa sledovania, prijaté 10. novembra 2020.

²⁴ Odôvodnenie 67 smernice o presadzovaní práva.

²⁵ Odôvodnenie 68 smernice o presadzovaní práva.

data while combatting crime (Praktická príručka o používaní osobných údajov v policajnom sektore: ako chrániť osobné údaje pri boji proti trestnej činnosti).

32. Pomocou rozhodnutia o primeranosti by sa malo zabezpečiť, že na základe podstaty práv na súkromie a na ochranu údajov a ich účinného vykonávania, presadzovania a dohľadu nad nimi zahraničný systém ako celok zaistí požadovanú úroveň ochrany, a to aj so zreteľom na údaje prenášané do tejto tretej krajiny. Ako zdôraznil SDEÚ v rozhodnutí vo veci Schrems II, vysokú úroveň poskytovanej ochrany treba zabezpečiť aj v prípade prenosu osobných údajov do tretej krajiny.²⁶
33. Napokon pri prijímaní rozhodnutia o primeranosti týkajúceho sa len územia alebo určeného sektora v tretej krajine by Európska komisia mala zohľadňovať jasné a objektívne kritériá, napríklad prostredníctvom odkazov na osobitné spracovateľské činnosti alebo rozsah pôsobnosti uplatniteľných právnych noriem a právnych predpisov platných v tretej krajine.²⁷

A. Všeobecné zásady a záruky

a) Pojmy

34. Mali by existovať základné pojmy v oblasti ochrany údajov. Tieto pojmy nemusia odzrkadľovať terminológiu použitú v smernici o presadzovaní práva, ale mali by odrážať pojmy zakotvené v európskych právnych predpisoch o ochrane údajov a mali by s nimi byť v súlade. V smernici o presadzovaní práva sú napríklad tieto dôležité pojmy: „osobné údaje“, „spracúvanie osobných údajov“, „príslušné orgány“, „prevádzkovateľ“, „sprostredkovateľ“, „prijemca“, „citlivé údaje“, „správnosť“, „profilovanie“, „špecificky navrhnutá a štandardná ochrana údajov“, „dozorný orgán“ a „pseudonymizácia“.

b) Zákonnosť a spravodlivosť spracúvania osobných údajov (článok 4, odôvodnenie 26)

35. Podľa článku 8 ods. 2 Charty osobné údaje by okrem iného mali byť spracúvané „na určené účely na základe súhlasu dotknutej osoby alebo na inom oprávnenom základe ustanovenom zákonom [law]“²⁸. V súvislosti s presadzovaním práva však treba poznamenať, že plnenie úloh spočívajúcich v predchádzaní trestným činom, ich vyšetrení, odhaľovaní alebo stíhaní inštitucionálne zverené právnymi predpismi príslušným orgánom im umožňuje vyžadovať od fyzických osôb alebo im prikazovať, aby vyhovelí žiadostiam. V takomto prípade by právnym základom na spracúvanie osobných údajov príslušnými orgánmi nemal byť súhlas dotknutej osoby.²⁹

²⁶ Pozri bod 93.

²⁷ Odôvodnenie 67 smernice o presadzovaní práva.

²⁸ Pozri Schrems II, bod 173.

²⁹ V odôvodnení 35 smernice o presadzovaní práva sa takisto uvádza, že „[a]k sa od dotknutej osoby požaduje splnenie zákonnej povinnosti, dotknutá osoba nemá skutočnú a slobodnú voľbu, takže reakcia dotknutej osoby by sa nemohla považovať za slobodné vyjadrenie jej vôle. To by však nemalo brániť členským štátom stanoviť prostredníctvom právnych predpisov, že dotknutá osoba môže súhlasiť so spracúvaním svojich osobných údajov na účely tejto smernice, ako sú napríklad testy DNA pri vyšetrení trestného činu alebo monitorovanie jej polohy pomocou technických prostriedkov pri výkone trestných sankcií“.

36. Týmto právnym základom by sa mali stanoviť jasné a presné pravidlá upravujúce rozsah a uplatňovanie príslušných činností spracúvania údajov a ukladajúce minimálne záruky.³⁰ Navyše SDEÚ pripomenul, že „právna úprava musí byť podľa vnútroštátneho práva právne záväzná“.³¹
37. Na to, aby bolo spracúvanie³² údajov zákonné, malo by byť potrebné na výkon úlohy vykonávanej príslušným orgánom na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu³³. Tieto účely by mali byť uvedené vo vnútroštátnom práve.
38. Osobné údaje sa spracúvajú spravodlivo. Zásada spravodlivého spracúvania má v súvislosti s ochranou údajov význam odlišný od práva na spravodlivý proces vymedzeného v článku 47 Charty a v článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDLP“).³⁴

c) Zásada obmedzenia účelu (článok 4)

39. Osobitné účely, na ktoré sa osobné údaje spracúvajú, by mali byť výslovne uvedené, legitímne a stanovené v čase získavania osobných údajov.³⁵
40. Údaje by sa mali spracúvať na konkrétne určený, výslovne uvedený a legitímny účel v rámci účelov predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo v rámci účelov výkonu trestných sankcií³⁶ vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu v tretej krajine a následne by sa mali použiť na ktorýkoľvek z týchto účelov, pokiaľ to nie je nezlučiteľné s pôvodným účelom spracúvania (napríklad na účely paralelného vykonávacieho konania alebo na archiváciu vo verejnom záujme, vedecké, štatistické či historické použitie na takéto účely), pričom sa uplatňujú primerané záruky ochrany práv a slobôd dotknutých osôb. Ak osobné údaje spracúva ten istý alebo iný prevádzkovateľ (príslušný orgán³⁷) na iný účel predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, prípadne výkonu trestných sankcií, ako je účel, na ktorý boli získané, takéto spracúvanie by malo byť povolené pod podmienkou, že takéto spracúvanie je prípustné podľa uplatniteľných právnych ustanovení, je nevyhnutné na takýto iný účel a je mu primerané.³⁸ Malo by sa prihliadať aj na

³⁰ Pozri Schrems II, body 175 a 180 a stanovisko 1/15, bod 139 a citovanú judikatúru.

³¹ Pozri vec C-623/17, Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs a i., 6. októbra 2020, ECLI:EU:C:2020:790, bod 68; malo by byť jasné, že vo francúzskom znení rozsudku SDEÚ používa slovo „*réglementation*“, ktoré má širší význam ako len zákony prijaté parlamentom.

³² Spracúvanie osobných údajov vykonávané úplne alebo čiastočne automatizovanými prostriedkami a spracúvanie inými než automatizovanými prostriedkami v prípade osobných údajov, ktoré tvoria súčasť informačného systému alebo sú určené na to, aby tvorili súčasť informačného systému.

³³ Príslušné orgány sú akékoľvek orgány verejnej moci príslušné na tieto účely alebo akékoľvek iné orgány alebo subjekty, ktoré boli právom poverené vykonávať verejnú moc a verejnú právomoc na tieto účely.

³⁴ Odôvodnenie 26 smernice o presadzovaní práva.

³⁵ Odôvodnenie 26 smernice o presadzovaní práva.

³⁶ Zahŕňa to „policaj[n]é činnosť[i], pri ktorých nie je vopred známe, či je skutok trestným činom. Medzi takéto činnosti môže patriť aj výkon právomoci prostredníctvom prijatia donucovacích opatrení, ako napríklad činnosť polície pri demonštráciách, významných športových podujatiach a nepokojoch. Zahŕňajú tiež udržiavanie verejného poriadku ako úlohy uloženej polícii alebo iným orgánom presadzovania práva, ak je to potrebné na ochranu pred ohrozením verejnej bezpečnosti a základných záujmov spoločnosti chránených zákonom, ktoré môže viesť k spáchaniu trestného činu, a na predchádzanie takémuto ohrozeniu“ (odôvodnenie 12 smernice o presadzovaní práva). Treba to odlišiť od účelu národnej bezpečnosti alebo od činností, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti hlavy V kapitoly 2 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ) (odôvodnenie 14 smernice o presadzovaní práva).

³⁷ Pozri poznámku pod čiarou č. 33.

³⁸ Odôvodnenie 29 smernice o presadzovaní práva.

existenciu mechanizmu na informovanie príslušných orgánov členských štátov o takomto ďalšom spracúvaní údajov³⁹. Navyše v každom prípade úroveň ochrany fyzických osôb stanovená Úniou na základe smernice o presadzovaní práva by nemala byť ohrozená, a to ani v tých prípadoch, keď sa osobné údaje prenášajú z tretej krajiny prevádzkovateľom či sprostredkovateľom v rovnakej tretej krajine.⁴⁰

d) Osobitné podmienky ďalšieho spracúvanie na iné účely (článok 9)

41. Čo sa týka ďalšieho spracúvania alebo poskytovania údajov prenesených z EÚ na iné účely, ako sú účely presadzovania práva, napríklad účely národnej bezpečnosti, takisto by mali byť stanovené zákonom, mali by byť potrebné a primerané. Malo by sa prihliadať aj na existenciu mechanizmu na informovanie príslušných orgánov členských štátov o takomto ďalšom spracúvaní údajov.⁴¹ Aj v tomto prípade by sa na údaje po ďalšom spracúvaní alebo poskytnutí mala vzťahovať rovnaká úroveň ochrany, ako keď boli pôvodne spracúvané prijímajúcim príslušným orgánom.

e) Zásada minimalizácie údajov

42. Údaje by mali byť primerané, relevantné a nie neúmerne vo vzťahu k účelom, na ktoré sa spracúvajú. Malo by sa zohľadniť predovšetkým uplatňovanie požiadaviek špecificky navrhutej a štandardnej ochrany údajov, ako sú polia s obmedzeným vkladáním (štruktúrované komunikácie) alebo automatizované a neautomatizované kontroly kvality.

f) Zásada správnosti údajov

43. Údaje by mali byť správne a podľa potreby aktualizované. Zásada správnosti údajov by sa však mala uplatňovať pri zohľadnení povahy a účelu predmetného spracúvania. Najmä v rámci súdnych konaní sú vyjadrenia obsahujúce osobné údaje založené na subjektívnom vnímaní fyzických osôb a nedajú sa vždy overiť. Následkom toho by sa požiadavka na správnosť nemala vzťahovať na správnosť vyjadrenia, ale iba na skutočnosť, že konkrétne vyjadrenie bolo dané.⁴²
44. Malo by sa zabezpečiť, aby sa osobné údaje, ktoré sú nesprávne, neúplné alebo už nie sú aktuálne, neprenášali ani neprístupňovali⁴³ a aby sa zaviedli postupy na opravenie alebo odstránenie nesprávnych údajov. Mal by sa zohľadniť predovšetkým každý systém klasifikácie spracúvaných informácií so zreteľom na spoľahlivosť zdroja a na úroveň overenia skutočností⁴⁴.

g) Zásada uchovávania údajov

45. Údaje by sa mali uchovávať najviac dovtedy, kým je to potrebné na účely, na ktoré sa spracúvajú. Mali by sa stanoviť vhodné mechanizmy na vymazanie osobných údajov; môže ísť o fixne stanovenú lehotu alebo o pravidelné preskúmanie potreby uchovávania osobných údajov (prípadne o kombináciu oboch možností: fixná maximálna lehota a pravidelné preskúmanie

³⁹ Takýmto mechanizmom by mohli byť napríklad vzájomne odsúhlasené manipulačné kódy, oznamovacia povinnosť v zmysle medzinárodného nástroja vrátane možných automatických oznámení alebo iné podobné opatrenia v oblasti transparentnosti.

⁴⁰ Odôvodnenie 64 smernice o presadzovaní práva.

⁴¹ Pozri poznámku pod čiarou č. 39.

⁴² Odôvodnenie 30 smernice o presadzovaní práva.

⁴³ Odôvodnenie 32 smernice o presadzovaní práva.

⁴⁴ Napríklad mriežky 4×4 na posúdenia spoľahlivosti a manipulačné kódy.

v určitých intervaloch).⁴⁵ Na osobné údaje uchovávané na dlhšie obdobia na archiváciu vo verejnom záujme, vedecké, štatistické či historické použitie by sa mali vzťahovať primerané záruky (napr. so zreteľom na prístup).⁴⁶

h) Zásada bezpečnosti a dôvernosti (článok 29, odôvodnenia 28 a 71)

46. Každý subjekt, ktorý spracúva osobné údaje, by mal zabezpečiť, aby sa údaje spracúvali spôsobom, ktorý zaručuje bezpečnosť osobných údajov vrátane predchádzania neoprávnenému prístupu k osobným údajom a zariadeniu používanému na spracúvanie, ako aj neoprávnenému využitiu týchto údajov a zariadení. Zahŕňa to ochranu pred nezákonným spracúvaním a náhodnou stratou, zničením alebo poškodením, ako aj primerané opatrenia na riešenie týchto oblastí, a to prostredníctvom primeraných technických a organizačných opatrení. Pri určovaní úrovne bezpečnosti by sa malo prihliadať na najnovšie poznatky, náklady na vykonanie opatrení a na povahu, rozsah, kontext a účely spracúvania, ako aj na riziká s rôznou pravdepodobnosťou a závažnosťou pre práva a slobody fyzických osôb.
47. Mali by sa zaistiť bezpečné komunikačné kanály medzi orgánmi členských štátov, ktoré prenášajú osobné údaje, a prijímajúcimi orgánmi tretích štátov.

i) Zásada transparentnosti (článok 13, odôvodnenia 26, 39, 42, 43, 44, 46)

48. Fyzické osoby by mali byť upozornené na riziká, pravidlá, záruky a práva pri spracúvaní ich osobných údajov, ako aj na to, ako uplatňovať svoje práva v súvislosti so spracúvaním.⁴⁷
49. Jednotlivcom by sa mali sprístupniť všetky hlavné prvky spracúvania ich osobných údajov. Tieto informácie by mali byť ľahko dostupné a ľahko pochopiteľné s jasnou a jednoduchou formuláciou. Tieto informácie by mali zahŕňať účel spracúvania, totožnosť prevádzkovateľa, práva, ktoré majú k dispozícii,⁴⁸ a ďalšie informácie, pokiaľ je to nevyhnutné na zabezpečenie spravodlivosti.
50. Môže existovať niekoľko výnimiek z tohto práva na informácie. Takéto obmedzenie by však malo byť umožnené legislatívnym opatrením a malo by byť nevyhnutné a primerané s cieľom zabrániť mareniu úradného alebo súdneho zisťovania, vyšetrovania alebo konania; zabrániť ohrozeniu predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií; chrániť verejnú bezpečnosť alebo národnú bezpečnosť, prípadne chrániť práva a slobody iných, pokiaľ takéto čiastočné alebo úplné obmedzenie predstavuje nevyhnutné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti s náležitým zreteľom na základné práva a oprávnené záujmy danej fyzickej osoby. Takéto obmedzenia by sa mali zohľadňovať a posudzovať s prihliadnutím na možnosť podania sťažnosti dozornému orgánu alebo uplatnenia právnych prostriedkov nápravy. V každom prípade každé možné obmedzenie by malo byť dočasné, nemalo by byť plošné a malo by byť ohrozené rámcom podobných podmienok, záruk a obmedzení, ako sú tie, ktoré sa vyžadujú v zmysle Charty, ako sa vykladá v judikatúre SDEÚ, a v zmysle a EDĽP, ako ho vykladá ESĽP, pričom treba osobitne rešpektovať podstatu uvedených práv a slobôd.

j) Právo na prístup, opravu a vymazanie (články 14 a 16)

⁴⁵ Článok 5 smernice o presadzovaní práva.

⁴⁶ Odôvodnenie 26 smernice o presadzovaní práva.

⁴⁷ Odôvodnenie 26 smernice o presadzovaní práva.

⁴⁸ Hmotnoprávne práva (právo na prístup, právo na opravu atď.), ako aj právny prostriedok nápravy.

51. Dotknutá osoba by mala mať právo získať potvrdenie o tom, či sa spracúvajú osobné údaje, ktoré sa jej týkajú, a ak sa spracúvajú, mala by mať prístup k svojim údajom. Toto právo by malo prinajmenšom zahŕňať určité informácie o spracúvaní, ako sú účely a právny základ spracúvania, právo podať sťažnosť dozornému orgánu alebo kategórie dotknutých osobných údajov.⁴⁹ Je to dôležité najmä v prípade, keď sa transparentnosť dosahuje prostredníctvom všeobecného oznámenia (napr. prostredníctvom informácie na webovom sídle orgánu).
52. Dotknutá osoba by mala mať právo dosiahnuť opravu svojich údajov na základe určených dôvodov, napríklad keď sa preukáže, že sú nesprávne alebo neúplné. Dotknutá osoba by takisto mala mať právo dosiahnuť vymazanie svojich údajov, napríklad keď ich spracúvanie už nie je nevyhnutné, alebo keď je nezákonné.
53. Výkon týchto práv by pre dotknutú osobu nemal byť príliš náročný.

k) Obmedzenia práv dotknutých osôb

54. Možné obmedzenia týchto práv by mohli existovať s cieľom zabrániť mareniu úradného alebo súdneho zisťovania, vyšetrovania alebo konania; zabrániť ohrozeniu predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií; chrániť verejnú bezpečnosť alebo národnú bezpečnosť, prípadne chrániť práva a slobody iných, pokiaľ takéto čiastočné alebo úplné obmedzenie predstavuje nevyhnutné a primerané opatrenie v demokratickej spoločnosti s náležitým zreteľom na základné práva a oprávnené záujmy danej fyzickej osoby. Takéto obmedzenia by sa mali zohľadňovať a posudzovať s prihliadnutím na možnosť podania sťažnosti dozornému orgánu alebo uplatnenia súdnych prostriedkov nápravy.

l) Obmedzenie následných prenosov (článok 35, odôvodnenia 64 – 65)

55. Pri následných prenosoch osobných údajov pôvodným príjemcom do ďalšej tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii sa nesmie ohroziť Úniou stanovená úroveň ochrany fyzických osôb, ktorých údaje sa prenášajú. Preto by sa takéto následné prenosy údajov mali povoliť len v prípade, keď je zaručená kontinuita úrovne ochrany, ktorú poskytuje právo EÚ.⁵⁰ Predovšetkým ďalším príjemcom (t. j. príjemcom následného prenosu) by mal byť príslušný orgán na účely presadzovania práva⁵¹ a takéto následné prenosy údajov sa môžu uskutočňovať len na obmedzené a určené účely a ak existuje právny základ pre uvedené spracúvanie.
56. Musí sa prihliadať aj na existenciu mechanizmu na informovanie príslušných orgánov členských štátov a na získanie ich povolenia následného prenosu údajov. Pôvodný príjemca údajov prenesených z EÚ by mal niesť zodpovednosť a mal by môcť preukázať, že príslušný orgán členského štátu povolil následný prenos⁵² a že so zreteľom na následné prenosy sa poskytujú primerané záruky, ak neexistuje rozhodnutie o primeranosti týkajúce sa tretej krajiny, do ktorej by sa uskutočnil následný prenos údajov⁵³.

m) Zásada zodpovednosti (článok 4 ods. 4)

⁴⁹ Článok 14 smernice o presadzovaní práva.

⁵⁰ Pozri aj stanovisko 1/15.

⁵¹ Pozri poznámku pod čiarou č. 33.

⁵² V tejto súvislosti by sa mala zohľadniť existencia povinnosti alebo záväzku vykonávať príslušné manipulačné kódy vymedzené orgánmi členských štátov, ktoré uskutočňujú prenos údajov.

⁵³ Uvedenými požiadavkami nie sú dotknuté osobitné podmienky týkajúce sa následných prenosov do krajiny zaručujúcej primeranú úroveň ochrany, ktoré sú stanovené v zmysle smernice o presadzovaní práva [článok 35 ods. 1 písm. c) a e)].

57. Prevádzkovateľ by mal byť zodpovedný za súlad so zásadami ochrany údajov uvedenými v článku 4 smernice o presadzovaní práva a mal by vedieť tento súlad preukázať.

B. Príklady ďalších zásad, ktoré sa majú uplatňovať na konkrétne typy spracúvania

a) Osobitné kategórie údajov (článok 10 a odôvodnenie 37)

58. Mali by existovať osobitné záruky, keď ide o „osobitné kategórie údajov“⁵⁴, zameriavajúce sa na riešenie súvisiacich osobitných rizík.⁵⁵ Tieto kategórie by mali odzrkadľovať kategórie zakotvené v článku 10 smernice o presadzovaní práva. Spracúvanie osobitných kategórií údajov by preto malo podliehať osobitným zárukám a malo by byť možné len vtedy, ak je úplne nevyhnutné za určitých podmienok, napríklad na ochranu životne dôležitého záujmu jednotlivca.

b) Automatizované rozhodovanie a profilovanie (článok 11 a odôvodnenie 38)

59. Rozhodnutia založené výlučne na automatizovanom spracúvaní (automatizované individuálne rozhodovanie) vrátane profilovania, ktoré majú negatívne právne účinky alebo významne ovplyvňujú dotknutú osobu, by sa mali uskutočňovať iba za určitých podmienok stanovených v právnom rámci tretej krajiny.⁵⁶
60. V rámci Európskej únie tieto podmienky zahŕňajú napríklad poskytnutie určitých informácií dotknutej osobe a právo na ľudský zásah zo strany prevádzkovateľa, najmä s cieľom vyjadriť svoj názor, dostať vysvetlenie k rozhodnutiu dosiahnutému po takomto posúdení alebo napadnúť toto rozhodnutie.
61. V práve tretej krajiny by sa v každom prípade mali stanovovať potrebné záruky so zreteľom na ochranu práv a slobôd dotknutej osoby. V tejto súvislosti by sa malo prihliadať aj na existenciu mechanizmu na informovanie príslušných orgánov členského štátu o každom ďalšom spracúvaní údajov, ako je použitie prenesených údajov na profilovanie vo veľkom rozsahu.

c) Špecificky navrhnutá a štandardná ochrana údajov (článok 20)

62. Pri posudzovaní primeranosti by sa mala venovať pozornosť tomu, či majú prevádzkovatelia povinnosť prijať interné pravidlá a vykonať opatrenia, ktoré spĺňajú zásady špecificky navrhutej ochrany údajov a štandardnej ochrany údajov, s prihliadnutím na najnovšie poznatky, náklady na vykonanie opatrení a na povahu, rozsah, kontext a účely spracúvania, ako aj na riziká s rôznou pravdepodobnosťou a závažnosťou, ktoré spracúvanie predstavuje pre práva a slobody fyzických osôb, v čase určenia prostriedkov spracúvania aj v čase samotného spracúvania, prijať primerané technické a organizačné opatrenia, ako je napríklad pseudonymizácia, ktoré sú určené na účinné zavedenie zásad ochrany údajov, ako je minimalizácia údajov, a začleniť do spracúvania nevyhnutné záruky.

⁵⁴ Takéto osobitné kategórie sú známe aj ako „citlivé údaje“ v odôvodnení 37 smernice o presadzovaní práva.

⁵⁵ Takýmito dodatočnými zárukami by mohli byť napríklad osobitné bezpečnostné opatrenia, obmedzené práva prístupu pre zamestnancov, obmedzenia týkajúce sa ďalšieho spracúvania, automatizovaného rozhodovania, následného šírenia alebo následných prenosov.

⁵⁶ Stanovisko 1/15, bod 173.

C. Procesné mechanizmy a mechanizmy presadzovania

63. Hoci prostriedky, ktoré tretia krajina použije na zabezpečenie primeranej úrovne ochrany, môžu byť rozdielne od tých, ktoré sa zaviedli v rámci Európskej únie⁵⁷, systém, ktorý je v súlade s európskym systémom, sa musí vyznačovať prítomnosťou týchto prvkov:

a) Príslušný nezávislý dozorný orgán [článok 36 ods. 2 písm. b), článok 36 ods. 3 a odôvodnenie 67]

64. Mal by existovať jeden alebo viacero nezávislých dozorných orgánov, ktorých úlohou je zabezpečovanie a presadzovanie dodržiavania ustanovení v oblasti ochrany údajov a súkromia v tretej krajine. Dozorný orgán koná úplne nezávisle a nestranne pri vykonávaní svojich povinností a výkone svojich právomocí, pričom nesmie žiadať ani prijímať žiadne pokyny. V tejto súvislosti by dozorný orgán mal mať všetky primerané právomoci pre presadzovanie práva, aby účinne zabezpečil dodržiavanie práv na ochranu údajov a zvyšoval povedomie. Mal by sa zväžiť aj personál a rozpočet dozorného orgánu. Dozorný orgán takisto môže uskutočňovať vyšetrovania z vlastnej iniciatívy. Mal by mať za úlohu aj poskytovanie pomoci a poradenstva dotknutým osobám pri výkone ich práv [pozri aj písm. c)]. V rozhodnutiach o primeranosti by sa v príslušných prípadoch mal uviesť aj dozorný orgán alebo dozorné orgány, ako aj mechanizmy spolupráce s dozornými orgánmi členských štátov na účely presadzovania pravidiel ochrany údajov.

b) Účinné vykonávanie pravidiel ochrany údajov

65. Systém tretej krajiny by mal zabezpečiť vysoký stupeň povedomia prevádzkovateľov a subjektov, ktoré spracúvajú údaje v ich mene, o ich povinnostiach, úlohách a zodpovednostiach, ako aj dotknutých osôb o ich právach a o prostriedkoch ich vykonávania. Významnú úlohu pri zabezpečovaní dodržiavania pravidiel môže zohrávať existencia účinných a odrádzajúcich sankcií, ako aj systémy priameho overovania orgánmi, audítormi alebo nezávislými zodpovednými osobami.

66. Rámcom ochrany údajov tretej krajiny by sa mala prevádzkovateľom údajov alebo subjektom, ktoré spracúvajú osobné údaje v ich mene, uložiť povinnosť dodržiavať ho a vedieť preukázať takýto súlad najmä príslušnému dozornému orgánu. Takéto opatrenia by mali zahŕňať vedenie záznamov alebo logov o spracovateľských činnostiach počas primeraného obdobia. Môžu zahŕňať napríklad aj posúdenia vplyvu na ochranu údajov, určenie zodpovednej osoby alebo špecificky navrhnutú a štandardnú ochranu údajov.

c) Systém ochrany údajov uľahčuje výkon práv dotknutej osoby (články 12, 17 a 46 smernice o presadzovaní práva)

67. Rámcom ochrany údajov tretej krajiny by sa prevádzkovateľom údajov mala uložiť povinnosť uľahčiť výkon práv dotknutých osôb uvedených v časti A písm. j) týchto odporúčaní a malo by sa stanoviť, že jej dozorný orgán na požiadanie poskytne informácie každej dotknutej osobe v súvislosti s uplatnením jej práv⁵⁸.

d) Systém ochrany údajov poskytuje primerané mechanizmy uplatňovania nárokov na nápravu

68. Hoci v súčasnosti neexistuje judikatúra v súvislosti s primeranosťou právneho systému tretej krajiny v zmysle smernice o presadzovaní práva, SDEÚ vyložil základné právo na účinnú súdnu

⁵⁷ Schrems I, bod 74.

⁵⁸ Výkon práv dotknutých osôb by mohol byť priamy alebo nepriamy.

ochranu, ktoré je zakotvené v článku 47 Charty. V prvom odseku článku 47 Charty sa požaduje, aby každý, koho práva a slobody zaručené právom Európskej únie sú porušené, mal za podmienok stanovených v uvedenom článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom⁵⁹.

69. Podľa ustálenej judikatúry SDEÚ samotná existencia účinného súdneho preskúmavania na účely dodržania ustanovení práva EÚ je súčasťou existencie právneho štátu. Právna úprava, ktorá neupravuje nijakú možnosť osoby podliehajúcej súdnej právomoci uplatniť právne prostriedky nápravy, aby mala prístup k osobným údajom, ktoré sa jej týkajú, alebo dosiahnuť opravu alebo vymazanie takýchto údajov, tak nerešpektuje podstatu obsahu základného práva na účinnú súdnu ochranu, ako je upravené článkom 47 Charty.⁶⁰
70. Osoba podliehajúca súdnej právomoci by mala mať možnosť uplatniť právne prostriedky nápravy na rýchle a účinné presadzovanie svojich práv, a to bez príliš vysokých nákladov, ako aj na zabezpečenie súladu.
71. Na to musia existovať mechanizmy dohľadu, ktoré umožňujú nezávislé vyšetrowanie sťažností a v praxi umožňujú identifikáciu a potrestanie každého porušenia práva na ochranu údajov a na rešpektovanie súkromného života.
72. Keď sa nedodržia pravidlá, dotknutej osobe, ktorej údaje sa prenášajú do tretej krajiny, by sa mali poskytnúť aj účinné správne a súdne prostriedky nápravy v tretej krajine vrátane náhrady škody v dôsledku nezákonného spracúvania jej osobných údajov. Toto je kľúčový prvok, ktorý musí zahŕňať systém nezávislého rozhodovania alebo arbitráže, ktorý umožňuje zaplatiť odškodnenie a podľa potreby uložiť sankcie.

⁵⁹ SDEÚ sa domnieva, že účinnú súdnu ochranu možno zabezpečiť nielen prostredníctvom súdu, ale aj prostredníctvom orgánu, ktorý ponúka záruky, ktoré sú v podstate rovnocenné zárukám vyžadovaným podľa článku 47 Charty (pozri Schrems II, bod 197). Mohlo by to byť relevantné predovšetkým v prípade medzinárodných organizácií.

⁶⁰ Schrems II, body 187 a 194, vrátane citovanej judikatúry.